

АМОСА

Розділ: **1** 2 3 4 5 6 7 8 9

РОЗДІЛ: 1

Слова Амоса, що був з-між пастухів із Текоа, які він сприйняв про Ізраїля за юдейського царя Уззії та за Єровоама, сина Йоаса, ізраїльського царя, два роки перед землетрусом.

² І він промовив: Господь гримить з Сіону, з Єрусалиму видає свій голос, і пасовиська чабанів сумують, вершина Кармелю сохне.

³ Так говорить Господь: «За три переступи Дамаску й за чотири, - я не попусти того. За те, що вони молотили залізними саньми Гілеад,

⁴ я пошлю вогонь на дім Хазаела, й він пожере палаци Бен-Гадада.

⁵ Я розіб'ю засув Дамаску й знищу мешканців Бікат-Авену й того, що тримає берло в Бет-Едені, й народ арамейський піде в Кір у полон», - слово Господнє.

⁶ Так говорить Господь: «За три переступи Гази й за чотири, - я не попусти того. За те, що вони виселили цілі валки бранців, щоб їх Едомові видати.

⁷ Я пошлю вогонь на мури Гази, й він пожере її палаци.

⁸ Я знищу мешканців з Ашдоду й того, що тримає берло в Аскалоні. Поверну мою руку проти Екрону, і вигине останок філістимлян», - слово Господнє, Боже.

⁹ Так говорить Господь: «За три переступи Тиру й за чотири, - я не попусти того. За те, що вони видали Едомові цілі загони бранців і не згадали про союз братерський,

¹⁰ пошлю вогонь на мури Тиру, що пожере його палаци.»

¹¹ Так говорить Господь: «За три переступи Едому й за чотири, - я не попусти того. За те, що він мечем переслідував свого брата і заглушив у собі милосердя, і гнів його рвав безнастанно, і він зберіг лють свою назавжди, -

¹² пошлю вогонь на Теман, що пожере палаци Боцри.»

¹³ Так говорить Господь: «За три переступи дітей Аммона й за чотири, - я не попусти того. За те, що розтинали жінок вагітних у Гілеаді, щоб поширити свої границі.

¹⁴ Я запалю вогонь у мурах Рабби, що пожере його палаци серед крику у день бою, серед бурі у день хуртовини.

¹⁵ І цар їхній піде у неволю, сам він і князі його з ним», - слово Господнє.

РОЗДІЛ: 2

Так говорить Господь: «За три переступи Моава й за чотири, - я не попусти того. За те, що він перепалив кості едомського царя на вапно.

² Я пошлю вогонь на Моава, що пожере палаци Керійоту; Моав серед метушні

загіне, серед воєнного крику й суремного звуку.

³ Знищу суддю з-посеред нього й уб'ю усіх його князів з ним», - слово Господнє.

⁴ Так говорить Господь: «За три переступи Юди й за чотири, - я не попусти того. За те, що відкинули закон Господній і постанов його не пильнували; що брехні їхні звели їх на манівці, брехні, що за ними їхні батьки ходили.

⁵ Я пошлю вогонь на Юду, що пожере палаци в Єрусалимі.»

⁶ Так говорить Господь: «За три переступи Ізраїля й за чотири, - я не попусти того. За те, що вони праведника продають за гроші й бідного за пару капців;

⁷ що топчуть голови вбогих у земний порошок, що крутять правом тихих, що батько й син до однієї дівки ходять, щоб знеславити моє святе ім'я;

⁸ за те, що розлягаються при кожнім жертovníку на взятій у застав одежі та п'ють вино покараних гривною у домі Бога свого.

⁹ Адже то я був знищив перед ними Аморія, високого, неначе кедр ставний, та, немов дуб, сильного. Я знищив плід його зверху та його коріння знизу.

¹⁰ Я вивів вас із Єгипетського краю, водив вас сорок років пустинею, щоб ви посіли землю Аморія;

¹¹ настановив з-поміж ваших синів пророків, і з-поміж юнаків ваших -назорейів. Хіба ж воно не так, діти Ізраїля? - слово Господнє.

¹² Ви ж назорейів вином напували, а пророкам наказали: Не пророкуйте!

¹³ Ось я придавлю вас, як давить віз, накладений снопами.

¹⁴ І для моторного не буде втечі, і сильний не виявить сили, і витязь не врятує життя свого.

¹⁵ Ані лучник не встоїться з луком, і прудконогий не спасеться, і їздець не врятує життя свого.

¹⁶ Ба, й наймузніший з-між відважних утече в той день голим», - слово Господнє.

РОЗДІЛ: 3

Слухайте це слово, що Господь говорить проти вас, діти Ізраїля, проти всієї родини, яку я вивів з Єгипетського краю, кажучи:

² «Лиш вас я знаю з усіх родин землі: тому й покараю вас за всі ваші провини.

³ Хіба йдуть двоє укупі, якщо не згодились?

⁴ Хіба рикає лев у лісі, коли він здобичі не має? Хіба левеня здіймає голос з лігва свого, нічого не впіймавши?

⁵ Чи потрапить у сильце на землі пташка, коли не має принади? Чи здійметься сильце з землі, коли нічого не впіймало?

⁶ Хіба засурмить сурма у місті я народ не сполохнеться? Чи станеться у місті якесь лихо, що його Бог не спричинив би?

⁷ Дійсно, Господь Бог не робить нічого, не об'явивши намисли свої своїм слугам-пророкам.

⁸ Зарикає лев, - хто не настрашиться? Господь Бог заговорив, - хто не запророкує?

⁹ Оповістіть це на палацах у Ашдоді, й на палацах в Єгипетському краю, і скажіть: Зберіться на горах Самарії і гляньте на величезне в ній безладдя й утиски посеред неї!

¹⁰ Вони не знають діяти чесно, -слово Господнє, - вони громадять насильства і зди́рства у своїх палацах.»

- 11** Тому ось як говорить Господь Бог: «Ворог обложить край, повалить у тебе твою потугу, пограбовані будуть твої палаци.»
- 12** Так каже Господь: «Так, як пастух із пельки лева вириває пару ніг чи клаптик вуха, отак сини Ізраїля, що живуть у Самарії, врятуються з кутком від ліжка, з підніжжям від постелі.
- 13** Слухайте і свідчіть проти дому Якова, - слово Господа Бога, Бога сил.
- 14** Бо того дня, коли каратиму Ізраїля за його переступи, я покараю і вівтарі у Бетелі: і роги жертовника будуть повідбивані й попадають на землю.
- 15** Я вдарю по домі зимовім і домі літнім; доми зі слонової кости зникнуть, і кінець прийде на доми великі», - слово Господнє.

РОЗДІЛ: 4

Слухайте це слово, ви, корови башанські, що сидите на горі самарійській, що гнітите убогих, що утискаєте злиденних, що кажете до ваших чоловіків: «Нум лишень, будем пити!»

- 2** Господь Бог поклявся святістю своєю: «Ось придуть певне на вас дні, і вас потягнуть геть гаками, останніх із вас - гарпунами.
- 3** Ви вийдете через проломи в мурах, кожна - куди потрапить, - і кинуть вас у напрямі Хермону, - слово Господнє.
- 4** Ідіть у Бетел і грішіте, та у Гілгал - гріхи помножте! Приносьте ранком ваші жертви, що три дні - ваші десятини.
- 5** Паліть закваску в подячну жертву, кричіть про добровільні дари на все горло, бо ви так любите, о діти Ізраїля, - слово Господа Бога.
- 6** Я дав вам голі зуби по всіх містах ваших, безхліб'я по всіх селах ваших, та ви до мене не повернулися, - слово Господнє.
- 7** Я стримав від вас дощ, як було ще три місяці до жнив; пускав його на одне місто, та не пускав на друге; один наділ дощем скроплювано, а другий, на який дощ був не падав, висихав.
- 8** І пленталися двоє-троє міст до одного міста, щоб води напиться, і не напивались; та ви до мене не повернулися, - слово Господнє.
- 9** Побив я вас сажкою та зоною; силу ваших садів та ваших виноградників, ваші смоковниці й маслини сарана пожерла, та ви до мене не повернулися, - слово Господнє.
- 10** Наслав на вас я пошесть, таку, як у Єгипті; вибив мечем ваших юнаків і забрав у полон ваших коней; постав сморід у таборі вашім, що бив вам у ніздра, та ви до мене не повернулися, - слово Господнє.
- 11** Я деяких з-між вас спустошив, як Бог спустошив був Содом та Гомору; й ви були, мов та головешка, вирвана з пожежі, та ви до мене не повернулися, - слово Господнє.
- 12** Тому отак, Ізраїлю, вчиню з тобою! Тому, що це вчиню з тобою, готуйсь, Ізраїлю, стрічати Бога твого!»
- 13** Бо ось він, той, хто утворює гори й творить вітер; хто відкриває людині її задуми, хто робить з ранку піймуну і хто ходить по землі висотах, - Господь, Бог сил - його ім'я.

РОЗДІЛ: 5

Слухайте це слово, яке я виголошую над вами, - жалобну пісню, доме Ізраїля:

² Упала, більш не встане Ізраїлева дівка! Лежить на власній землі навзнак, і нікому її підвести!

³ Бо так говорить Господь Бог: «У місті, що виступало тисяччю в похід, зостанеться лиш сотня; у місті ж, що виступало сотнею, зостанеться лиш десять для дому Ізраїля.»

⁴ Бо так говорить Господь до дому Ізраїля: «Шукайте мене, й житимете.

⁵ Бетелу не шукайте, та й до Гілгалу не ходіте, і в Версавію не проходьте, бо Гілгал таки піде в неволю, Бетел на ніщо зійде.»

⁶ Шукайте Господа, і житимете; інакше він кине́ться, немов вогонь, на дім Йосифа і пожере його, і нікому буде в Бетелі його гасити.

⁷ О ви, що обертаєте у полин правосуддя і що кидаєте на землю справедливість!

⁸ Той, що творить Косаря та Квочку, перемінює темряву на ранок, а з дня робить ніч темну; що кличе води моря і на поверхню землі їх розливає, - Господь, ім'я йому!

⁹ Він насилає на потужного, мов блискавку, руїну, і спустошення приходить на твердиню.

¹⁰ А вони ненавидять суддю у брамі, бридяться тими, що говорять правду.

¹¹ Тому, за те, що топчете вбогого й здираєте хабар із нього хлібом, ви, збудувавши з тесаного каменя доми, - не будете в них жити; ви насадили виноградники препишні, - але вина з них не будете пити.

¹² Бо я знаю, яка їх безліч - тих переступів ваших, і які великі гріхи і ваші; ви, що утискаєте праведника, що берете викуп, і відпихаєте убогого при брамі!

¹³ Тому розсудливий мовчить такого часу, бо то - лихий час.

¹⁴ Добра шукайте, не зла, щоб могли жити і щоб Господь, Бог сил, був з вами, як то ви кажете.

¹⁵ Ненавидьте зло, любіть добро, встановіть у брамі справедливість, -може, Господь, Бог сил, змилується над решткою Йосифа.

¹⁶ Тому так каже Господь, Бог сил, Адонай: «По всіх майданах лемент буде, і по всіх вулицях будуть кричати: Леле, леле! Плугатаря закличуть до жалоби, до плачу - тих, що вміють пісень похоронних.

¹⁷ І по всіх виноградниках плач буде, бо я перейду серед тебе, - слово Господнє.

¹⁸ Горе вам, що прагнете дня Господнього! Навіщо вам той день Господній? Він - темрява, не світло!

¹⁹ Це все одно, якби хтось утік від лева й наскочив на ведмедя, або, ввійшовши в хату, сперся об стіну рукою, а його б гадина вкусила.

²⁰ Хіба ж бо день Господній не буде темрява, а світло? Не пійма без просвітку?

²¹ Мені осоружні, мені обридли ваші свята; ваші врочисті збори мені не доподобили.

²² Хоч ви мені й принесете всепалення та ваші хлібні жертви, я їх не прийму. На ваші мирні жертви з годованого скоту я й не погляну.

²³ Усунь від мене твоїх пісень гомін! Гри твоїх гарф я слухати не хочу.

²⁴ Нехай тече, неначе води, справедливість - і правда, як ріка потужна.

²⁵ Чи ви, доме Ізраїля, приносили мені в пустині жертви та офіри протягом сорока років?

²⁶ Ви візьмете Сіккута, вашого царя, і зорю бога вашого Кійюна, бовванів ваших, що ви їх собі зробили.

²⁷ Тому я виселю вас за Дамаск», - слово Господнє, - Бог сил його ім'я.

РОЗДІЛ: 6

Горе безжурним на Сіоні та безпечним на горі самарійській, значним у першому з народів, до яких дім Ізраїля приходить!

² Перейдіть у Калне й гляньте, а звідти йдіть у Хамат Великий, потім спустіться в Гат Філістимлянський. Чи ж вони ліпші, ніж ці царства? Чи ж їхня країна більша, аніж ваша?

³ Ви віддаєте день лиха й наближаєте насильства осередок.

⁴ Вилежуєтесь на слонових ложах і розтягаєтесь на їхніх постелях; їсте собі ягнят з отари та телят із хліву.

⁵ Кричать під звуки гарфи, вигадують собі, немов Давид, музичне знаряддя.

⁶ П'ють вино в великих чашах, намащуються мастями вельми дорогими і над руїною Йосифа не вболівають.

⁷ За те ж підуть тепер у полон на чолі полонених, і гульня тих, що вилежувалися, минеться.

⁸ Господь Бог поклявся самим собою, - слово Господа, Бога сил: «Мені огидна Якова гординя, його палаци ненавиджу; я видам місто з усім, що є у ньому.»

⁹ І станеться, коли в одному домі лишиться десять чоловік, вони помруть.

¹⁰ І останеться мало хто, щоб виносити спалені кості з хати. І як хтось питає того, що в самій середині у хаті: «Чи є ще хтось із тобою?» - і той відкаже: «Ні!» - тоді він скаже: «Цить, бо не годиться згадувати ім'я Господнє!»

¹¹ Бо ось Господь накаже, й великий дім на скіпки розпадеться, а малий - на тріски.

¹² Чи ж коні бігають по скелях? Чи хтось орав коли волами море? А ви обертаєте правосуддя в отруту, плід справедливости - у полин.

¹³ О ви, що радуєтесь невідь чому, кажучи: «Чи ж не нашою силою ми здобули собі могутність?»

¹⁴ «Та ось, доме Ізраїля, я на вас підйму, - слово Господа, Бога сил, -народ, і вас тіснитимуть від Хамат-входу до Арава-поток.»

РОЗДІЛ: 7

От що Господь Бог показав мені у видінні: Ось він створив сарану тоді, коли отава почала гнатися вгору. То була отава по царській косовиці.

² І як вона перестала їсти траву у країні, я мовив: «Господи Боже, прости, будь ласкав! Як устоїться Яків? Таж він такий маленький!»

³ І жалко стало Господеві того: «Не бути цьому!» - мовив Господь.

⁴ От що Господь Бог показав мені у видінні: Ось Господь Бог викликав вогонь для суду. І він пожер глибінь велику і намірявсь пожерти землю.

⁵ Тоді я мовив: «Господи Боже, припини, будь ласкав! Як устоїться Яків? Таж він такий маленький!»

⁶ І жалко стало Господові того: «І цьому теж не бути!» - мовив Господь Бог.

- ⁷ От що він показав мені: Господь стояв на мурі мурованім з повісом у руці.
- ⁸ Господь сказав до мене: «Що ти, Амосе, бачиш?» І відповів я: «Повіс.» - Тоді Господь сказав до мене: «Ось я покладу повіс посеред мого люду Ізраїля, Я не прощу йому вже більше!
- ⁹ Спустошені будуть висоти Ісаака, Ізраїля святині будуть зруйновані. Я проти дому Єровоама з мечем устану.»
- ¹⁰ Тоді Амасія, бетельський священик, послав до Єровоама, ізраїльського царя, сказати: «Амос змовився на тебе серед дому Ізраїля. Країна не може вже терпіти всіх його слів.
- ¹¹ Бо ось що Амос каже: Єровоам від меча поляже, й Ізраїль напевно піде в неволю далеко від свого краю.»
- ¹² Далі Амасія сказав до Амоса: «Іди, видючий, тікай геть у землю Юди; там їж собі хліб та й пророкуй там.
- ¹³ А в Бетелі не пророкуй більше, бо то царська святиня і дім царський.»
- ¹⁴ І відповів Амос і мовив Амасії: «Я не був ні пророком, ані сином пророка не був я. Я пастухом був і порав сикомори.
- ¹⁵ Та Господь узяв мене від отари і сказав до мене: Іди, пророкуй моєму народові Ізраїлеві.
- ¹⁶ Слухай же тепер слово Господнє. Ти кажеш: Не пророкуй проти Ізраїля, і не проповідуй проти дому Ісаака.
- ¹⁷ За це ж так Господь каже: Жінка твоя стане блудницею у місті, сини твої та дочки від меча поляжуть; поле твоє поділять шворкою, і ти помреш у краю нечистім. Ізраїль же напевно піде в полон, геть із свого краю.»

РОЗДІЛ: 8

От що Господь Бог показав мені у видінні: Ось кошик з літніми плодами.

- ² І він спитав: «Що ти, Амосе, бачиш?» Я відповів: «Кошик з літніми плодами.» Господь сказав до мене: «Настав кінець моєму народові Ізраїлеві: я не прощу йому вже більше.
- ³ І співи храму стануть того дня квилінням, - слово Господа Бога; багато трупів буде; на кожне місце кинуте буде мовчання!»
- ⁴ Слухайте це, ви, що раді б бідного пожерти і вигубити вбогих краю,
- ⁵ кажучи: «Коли мине той новий місяць, щоб нам продати хліб наш? І субота, щоб нам засіки відчинити, і, зменшивши міру й збільшивши ціну шекля, невірною вагою шахрувати?
- ⁶ Щоб нам купити бідолах за гроші, вбогого за пару капців, продати висівки пшенишні?»
- ⁷ Господь поклявся гординею Якова: Повіки не забуду ані одного з їхніх учинків.
- ⁸ Хіба не затрясється через це країна; і не затужить кожен, хто живе в ній? Уся вона, немов ріка, піде вгору і скаламутиться, і знов осяде, як ріка Єгипту!
- ⁹ «І станеться в той день, - слово Господа Бога, - я сонцю заповім заходити опівдні, нашлю серед ясного дня пільму на землю.
- ¹⁰ Оберну ваші свята в смуток, усі ваші пісні в лемент. Я наведу на кожен стан вереття, на кожну голову - лисину. Наведу плач, немов по синові одинакові: так воно буде до кінця, немов гіркий день.

- ¹¹ Ось дні надходять, - слово Господа Бога, - і я пошлю на землю голод; не голод за хлібом, не спрагу за водою, лише за слуханням слова Господнього.
- ¹² І вони будуть плентатись від моря і до моря, від півночі до сходу сонця будуть туди й сюди тинятися, шукаючи слова Господнього, але його не знайдуть.
- ¹³ Того дня гарні дівчата й хлопці будуть від спраги умлівати.
- ¹⁴ Ті, що кленуться гріхом Самарії і кажуть: Так певно, як живе твій Бог, о Дане! - або: Так певно, як живе дорога Версавії, - вони впадуть і більш не встануть.»

РОЗДІЛ: 9

Я бачив Господа, що стояв при жертovníку. І він мовив: «Удар по главнях, щоб аж одвірки захитались! Я всім їм голови порозбиваю, а тих з них, що зостануться, мечем повбиваю; ані один з них не втече, ані один з них не спасеться.

² Хоч би в Шеол зарились, то й звідти їх моя рука добуде. Хоч би знялись на небо, я їх і звідти поскидаю.

³ Хоч би сховались на вершині Кармелю, я їх шукатиму і візьму звідти. Хоч би запроторились від мого ока на дні моря, я і там звелю змієві, і він їх кусатиме.

⁴ Хоч би пішли перед своїми ворогами у неволю, я й там повелю мечеві, й він уб'є їх. Оберну на них мої очі, - та на лихо, не на благо.»

⁵ Бо Господь, Бог сил, - то він, що землі торкнеться, і вона тане, і всі її мешканці тужать; і вся вона, немов ріка, здіймається вгору й осідає знову, як ріка Єгипту.

⁶ Він збудував на небі свої високі палаци, він заснував своє склепіння над землею. Він кличе води моря, і на поверхню землі їх розливає; Господь - ім'я йому!

⁷ «Чи ж ви мені не як кушіїв діти, о діти Ізраїля, - слово Господнє? Чи ж я Ізраїля не вивів з Єгипетського краю, і філістимлян із Кафтору та араміїців із Кіру?

⁸ Ось очі Господа Бога на грішнім царстві, і я вигублю його з обличчя землі. Однак, не вигублю я зовсім Яковового дому, - слово Господнє.

⁹ Бо ось ізвелю я і просію дім Ізраїля проміж усі народи, як то просівають у решеті, але й зернятко не впаде на землю.

¹⁰ Усі грішники мого народу від меча поляжуть, вони, що кажуть: Не наблизиться, не прийде на нас лихо!

¹¹ Того дня я підведу розвалену Давидову халупу, поправлю в ній проломи, підйму її румовища. Я відбудую її, як була за днів днедавніх,

¹² щоб вони заволоділи останком Едома і всіма народами, що на них було призване моє ім'я, - слово Господа, який це зробить.

¹³ Настане час, - слово Господнє, - коли орач женця застане, а той, що топче грона, - того, що зерно розсіває. Гори точитимуть сік винний, і всі пагірки розтануть.

¹⁴ Я відновлю Ізраїля, народ мій, і вони відбудують спустошені міста й будуть у них жити. Насаждать виноградники й будуть вино з них пити, і розведуть сади, і їстимуть плоди з них.

¹⁵ Я посаджу їх на землі їхній, і їх не вирвуть уже з землі їхньої, що я їм дав», - каже Господь, Бог твій.